

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**95/EØS/43/03****nr. 30/95
av 19. mai 1995****om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 7/94 av 21. mars 1994 om endring av protokoll 47 og enkelte vedlegg til EØS-avtalen⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XIII etter nr. 55a (rådsdirektiv 93/75/EF) skal nytt nr. 55b lyde:

“55b. **394 L 0057:** Rådsdirektiv 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse (EFT nr. L 319 av 12.12.1994, s. 20)”.

Artikkel 2

Teksten til rådsdirektiv 94/57/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1995, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 19. mai 1995.

For EØS-komiteen

Formann

P. Benavides

(¹) EFT nr. L 160 av 28.6.1994, s. 1, og EØS-tillegget til EF-Tidende nr. 17 av 28.6.1994, s. 1.

(²) EFT nr. L 319 av 12.12.1994, s. 20.

RÅDSDIREKTIV 94/57/EF**av 22. november 1994****om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 84 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

Rådet fastla i sin resolusjon av 8. juni 1993 om en felles politikk for sikkerheten til sjøs⁽⁴⁾ som mål å fjerne fra Fællesskapets farvann alle skip som ikke oppfyller standardene, og fastslo at fællesskapstiltak som sikrer en effektiv og ensartet gjennomføring av de internasjonale reglene ved å utarbeide felles standarder for klassifikasjonsselskapene, er en prioritert oppgave.

Sikkerheten til sjøs og hindringen av marin forurensning kan fremmes effektivt ved en streng anvendelse av de internasjonale konvensjoner, resolusjoner og regler, samtidig som adgangen til å yte tjenester blir bedre utnyttet.

Det er flaggstaten og havnestaten som skal kontrollere om skipene oppfyller de ensartede internasjonale standardene for sikkerhet til sjøs og hindring av marin forurensning.

Medlemsstatene skal utstede internasjonale sikkerhetssertifikater og internasjonale sertifikater for hindring av forurensning, som fastsatt i konvensjoner som SOLAS-konvensjonen fra 1974, konvensjonen fra 1966 om lastelinjer og MARPOL-konvensjonen fra 1973 samt dens protokoll fra 1978, og sikre gjennomføringen av bestemmelsene i de nevnte konvensjonene.

I henhold til disse konvensjonene kan alle medlemsstater i ulikt omfang gi faglige organisasjoner ansvaret for å sertifisere at de aktuelle bestemmelsene overholdes, og kan delegere utstedelsen av de tilknyttede sikkerhetssertifikatene.

Over hele verden finnes det mange klassifikasjonsselskaper som opptrer på vegne av nasjonale myndigheter, og som ikke garanterer en god nok gjennomføring av reglene eller tilstrekkelig troverdighet, ettersom de ikke har til rådighet de strukturer og den erfaring som er nødvendig for å være troverdige og kunne utføre sine oppgaver på et høyt profesjonelt nivå.

Målet om å fastsette hensiktsmessige standarder for klassifikasjonsselskaper kan ikke nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene; det kan lettere nås på fællesskapsnivå.

Den mest hensiktsmessige framgangsmåten er å vedta et rådsdirektiv som fastsetter minstekrav til godkjenning av organisasjoner, men som overlater selve godkjenningen og reglene for anvendelse og iverksetting av direktivet til medlemsstatene.

Standardene EN 45004 og EN 29001, sammen med standardene til Det internasjonale forbund for klassifikasjonsselskaper (IACS), gir tilstrekkelig garanti for at organisasjonenes arbeid holder høy kvalitet.

Utstedelsen av sikkerhetssertifikat for radio på lasteskip kan overdras til private organisasjoner med tilstrekkelig kompetanse og kvalifisert personale.

Organisasjoner som ønsker å bli godkjent for formålene i dette direktiv, må framlegge for medlemsstatene all dokumentasjon og alle opplysninger som viser at de oppfyller minstekravene; medlemsstatene må underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om navnet på de godkjente organisasjonene.

Kommisjonen kan gi en godkjenning for tre år til organisasjoner som ikke oppfyller kravene oppført i vedlegget til de klassede skipenes antall og tonnasje samt til minsteantallet fastlønnede inspektører, men som oppfyller alle andre krav. Disse organisasjonene bør få sin godkjenning forlenget ved utløpet av tidsrommet på tre år dersom de fortsatt oppfyller de samme kravene. Godkjenningen for tre år bør gjelde bare for medlemsstaten som har søkt, og bare for nevnte tidsrom.

(*) Denne EF-rettsakten, som er kunngjort i EFT nr. L 319 av 12.12.1994, s. 20, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 30/95 av 19. mai 1995 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 167 av 18.6.1993, s. 13.

(2) EFT nr. C 34 av 2.2.1994, s. 14.

(3) Europaparlamentets uttalelse av 9. mars 1994 (EFT nr. C 91 av 28.3.1994, s. 9), Rådets felles holdning av 19. september 1994 (EFT nr. C 301 av 27.10.1994, s. 75) og europaparlamentsbeslutning av 16. november 1994 (ennå ikke kunngjort i EFT).

(4) EFT nr. C 271 av 7.10.1993, s. 1.

Gjennomføringen av det indre marked innebærer fri bevegelighet for tjenester, slik at organisasjoner som oppfyller bestemte felles krav til faglige kvalifikasjoner og troverdighet, ikke kan hindres i å tilby tjenester innen Fællesskapet dersom en medlemsstat har besluttet å overdra oppgaver den etter loven er forpliktet til å utføre. Medlemsstaten kan imidlertid begrense antallet organisasjoner den godkjenner, etter behovet, som må fastlegges på grunnlag av oversiktlige og objektive kriterier, med forbehold for Kommisjonens kontroll ved hjelp av komitéframgangsmåtene.

Prinsippet om fri bevegelighet for skipsinspeksjons- og skipsbesiktelsestjenester kan iverksettes gradvis, men uten at en fastlagt frist overskrides.

De nasjonale myndigheter må i større grad medvirke i skipsbesiktelsen og utstedelsen av tilknyttede sertifikater, slik at fullt samsvar med de internasjonale sikkerhetsreglene sikres selv om medlemsstatene overdrar til organisasjoner utenfor sin forvaltning å utføre de oppgaver medlemsstatene etter loven er forpliktet til å utføre. Det bør derfor opprettes et nært samarbeid mellom myndighetene og organisasjonene, noe som kan kreve at vedkommende organisasjon har en lokal representant på territoriet til den medlemsstat organisasjonen utfører oppgaver for.

Det bør nedsettes en regelkomité som skal bistå Kommisjonen i å sikre en effektiv gjennomføring av gjeldende standarder for sikkerhet til sjøs og miljøvern, samtidig som det tas hensyn til de nasjonale framgangsmåter for ratifikasjon.

Kommisjonen må anvende framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 når den skal ta hensyn til utviklingen i internasjonale fora og ajourføre minstekravene.

På grunnlag av de opplysninger medlemsstatene gir i samsvar med bestemmelsene i artikkel 11 om arbeidet til de organisasjonene som opptrer på deres vegne, skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 vedta om den vil anmode medlemsstatene om å trekke tilbake godkjenningen av organisasjoner som ikke lenger oppfyller alle minstekravene.

Medlemsstatene må likevel fortsatt ha mulighet til midlertidig å oppheve en organisasjons tillatelse dersom sikkerheten eller miljøet settes alvorlig i fare. Kommisjonen må så raskt som mulig etter ovennevnte framgangsmåte avgjøre om et slikt nasjonalt tiltak skal kjennes ugyldig.

Hver medlemsstat må regelmessig vurdere arbeidet til de organisasjoner som opptrer på dens vegne, og gi Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene nøyaktige opplysninger om organisasjonenes arbeid.

Medlemsstatene er i egenskap av havnemyndighet pålagt å fremme sikkerheten og hindringen av forurensning i Fællesskapets farvann ved først og fremst å inspisere skip med sertifikater utstedt av organisasjoner som ikke oppfyller de felles kravene, og på

den måten sikre at skip som seiler under en tredjestats flagg, ikke får en gunstigere behandling.

Komiteen bør anvende framgangsmåte III variant a) fastlagt i artikkel 2 i rådsbeslutning 87/373/EØF av 13. juli 1987 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽⁵⁾.

Klassifikasjonsselskapene er pålagt å ajourføre og håndheve sine tekniske standarder slik at sikkerhetsreglene harmoniseres og de internasjonale reglene sikres en ensartet anvendelse innen Fællesskapet.

Det finnes for tiden ingen ensartede internasjonale standarder for skrog, maskiner, elektriske anlegg og betjeningsinnretninger som alle skip må følge på byggestadiet og i hele driftsperioden. Slike standarder kan utarbeides i samsvar med de godkjente klassifikasjonsselskaperes regler eller med tilsvarende standarder som skal vedtas av de nasjonale myndigheter i samsvar med rutinen fastlagt i rådsdirektiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsrutine for standarder og tekniske forskrifter⁽⁶⁾ -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I dette direktiv vedtas tiltak som skal overholdes av medlemsstatene og organisasjoner som foretar inspeksjon, besiktelse og sertifisering av skip for å sikre samsvar med de internasjonale konvensjonene om sikkerhet til sjøs og hindring av marin forurensning, samtidig som målet om fri bevegelse for tjenester fremmes. Prosessen omfatter bl.a. utarbeiding og iverksetting av sikkerhetsforskrifter for skrog, maskiner, elektriske anlegg og betjeningsinnretninger for skip som hører under anvendelsesområdet for de internasjonale konvensjonene.

Artikkel 2

I dette direktiv menes med

- a) «skip»: skip som hører under anvendelsesområdet for de internasjonale konvensjonene,
- b) «skip som seiler under en medlemsstats flagg»: skip som er registrert i en medlemsstat og seiler under medlemsstatens flagg i samsvar med dens lovgivning, herunder skip som er registrert i EUROS-registeret når dette er godkjent av Rådet. Skip som ikke er i samsvar med denne definisjonen, skal sidestilles med skip som seiler under en tredjestats flagg,
- c) «inspeksjoner og besiktelser»: inspeksjoner og besiktelser som skal gjennomføres i henhold til de internasjonale konvensjonene,
- d) «internasjonale konvensjoner»: den internasjonale konvensjon fra 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs,

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 av 18.7.1987, s. 33

⁽²⁾ EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8. Direktivet sist endret ved direktive 94/10/EF (EFT nr. L 100 av 19.4.1994, s.30).

den internasjonale konvensjon fra 1966 om lastelinjer og den internasjonale konvensjon fra 1973 om hindring av forurensning fra skip og dens protokoll fra 1978, samt protokoller til og endringer av disse konvensjonene, og tilknyttede regler som er bindende i alle medlemsstater og i kraft på datoen for vedtakelse av dette direktiv,

- e) «organisasjon»: klassifikasjonsselskap eller annen privat organisasjon som foretar sikkerhetsvurderinger for en myndighet,
- f) «godkjent organisasjon»: organisasjon godkjent i samsvar med artikkel 4,
- g) «tillatelse»: handling der en medlemsstat gir tillatelse til en godkjent organisasjon eller overdrar den fullmakt,
- h) «sertifikat»: sertifikat utstedt av en medlemsstat eller på vegne av en medlemsstat i samsvar med de internasjonale konvensjonene,
- i) «klasesertifikat»: dokument utstedt av et klassifikasjonsselskap der et skips strukturelle og mekaniske egnethet sertifiseres for en særskilt bruk eller funksjon i samsvar med selskapets regler og forskrifter,
- j) «sikkerhetssertifikat for radio på lasteskip»: sertifikatet innført ved de endrede SOLAS-reglene for radiokommunikasjon 74/78, vedtatt av IMO; uttrykket dekker i en overgangsperiode fram til 1. februar 1999 også sikkerhetssertifikatet for radiotelegrafi på lasteskip og sikkerhetssertifikatet for radiotelefoni på lasteskip,
- k) «hjemsted»: stedet der en organisasjons forretningskontor, hovedadministrasjon eller hovedforetak ligger.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal for å oppfylle sitt ansvar og sine forpliktelser i henhold til de internasjonale konvensjonene sørge for at deres vedkommende myndigheter effektivt kan gjennomføre bestemmelsene i nevnte konvensjoner, særlig med hensyn til inspeksjon og besiktelse av skip og utstedelse av sertifikater og dispensasjonssertifikater.
2. Når en medlemsstat for formålene i nr. 1 for skip som seiler under statens flagg, vedtar
 - i) å gi organisasjoner tillatelse til helt eller delvis å foreta inspeksjoner og besiktelser i forbindelse med sertifikater, herunder inspeksjoner og besiktelser for å vurdere om artikkel 14 overholdes, og eventuelt til å utstede eller fornye de tilknyttede sertifikater, eller
 - ii) å la organisasjoner foreta inspeksjonene og besiktelsene nevnt i i) helt eller delvis,

skal den bare overdra disse oppgavene til godkjente organisasjoner.

Vedkommende myndighet skal i alle tilfeller godkjenne den første utstedelsen av et dispensasjonssertifikat.

For sikkerhetssertifikater for radio på lasteskip kan disse oppgavene overdras til en privat organisasjon som er godkjent av vedkommende myndighet, og som har tilstrekkelig kompetanse og personale som er kvalifisert til å foreta særskilte sikkerhetsvurderinger på området radiokommunikasjon på vegne av vedkommende myndighet.

3. Denne artikkel gjelder ikke sertifisering av særskilte skipsutrustningsdeler.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene kan bare godkjenne organisasjoner som oppfyller kravene fastlagt i vedlegget. Organisasjonene skal oversende de medlemsstater som de har søkt om godkjenning fra, fullstendige opplysninger om kravene samt all dokumentasjon for at kravene er oppfylt. Medlemsstatene som godkjenner en organisasjon, skal underrette organisasjonen om det på en hensiktsmessig måte.
2. Hver medlemsstat skal oversende Kommisjonen og de øvrige medlemsstater navnet på de organisasjoner den godkjenner.
3. Medlemsstatene kan framlegge for Kommisjonen en søknad om godkjenning for tre år av organisasjoner som oppfyller alle andre krav i vedlegget enn dem som er nevnt i nr. 2 og 3 i avsnittet «ALMINNELIGE BESTEMMELSER» i vedlegget.

En slik godkjenning skal gis i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 13. Godkjenningen gjelder bare i de medlemsstater som har søkt om en slik godkjenning.

4. Alle organisasjoner som godkjennes, skal kontrolleres nøye av komiteen nedsatt i samsvar med artikkel 7, også med henblikk på et vedtak om å forlenge godkjenningen av organisasjonene nevnt i nr. 3. Ved et vedtak om å forlenge en slik godkjenning skal det ikke tas hensyn til kravene fastlagt i nr. 2 og 3 i avsnittet «ALMINNELIGE BESTEMMELSER» i vedlegget. Den begrensning av godkjenningen som er fastsatt i nr. 3, får ikke lenger anvendelse.
5. Kommisjonen skal sette opp og ajourføre listen over organisasjoner meldt av medlemsstatene i samsvar med nr. 1, 3 og 4. Listen skal offentliggjøres i De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Artikkel 5

1. Ved anvendelsen av artikkel 3 nr. 2 i) kan medlemsstatene i prinsippet ikke nekte å gi en godkjent organisasjon som har hjemsted i Fællesskapet, tillatelse til å utføre de aktuelle oppgavene, med forbehold for artikkel 6 og 11. De har imidlertid mulighet til å begrense antallet organisasjoner de gir tillatelse til, etter behovet, forutsatt at de har oversiktlige og objektive grunner for det. På anmodning fra en medlemsstat skal Kommisjonen vedta hensiktsmessige tiltak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13.
2. Unntaksvis kan Kommisjonen frita medlemsstatene midlertidig for iverksettingen av nr. 1 inntil 31. desember 1997.
3. For å gi en organisasjon som har hjemsted i en tredjestat, tillatelse til helt eller delvis å utføre oppgavene nevnt i artikkel 3, kan en medlemsstat kreve at vedkommende tredjestat på gjensidig grunnlag godkjenner de godkjente organisasjonene som har hjemsted i Fællesskapet.

Artikkel 6

1. Medlemsstatene som beslutter å anvende framgangsmåten fastsatt i artikkel 3 nr. 2, skal opprette et samarbeid mellom sine vedkommende myndigheter og organisasjonene som opptrer på deres vegne.
2. Samarbeidet skal reguleres ved en skriftlig, formell og ikke-diskriminerende avtale eller ved en tilsvarende rettslig ordning, der organisasjonenes særlige oppgaver og funksjoner beskrives, og som inneholder minst:
 - bestemmelsene fastlagt i vedlegg II til IMO-resolusjon A 739(18) om retningslinjer for godkjenning av organisasjoner som opptrer på vegne av myndighetene, slik det er utarbeidet på datoen for vedtakelse av dette direktiv,
 - bestemmelser om at myndighetene eller en upartisk, eksternt organisasjon utpekt av dem, regelmessig skal kontrollere de oppgaver organisasjonene utfører for myndighetene,
 - bestemmelser om at det kan foretas grundige stikkprøveinspeksjoner av skip,
 - bestemmelser om underretning om viktige opplysninger om organisasjonenes klassede flåte, endringer av klasse eller stryking fra klasse.
3. I avtalen eller den tilsvarende rettslige ordningen kan det kreves at den godkjente organisasjonen har en lokal representant på territoriet til medlemsstaten som den utfører oppgavene nevnt i artikkel 3 for. Kravet kan oppfylles ved en lokal juridisk representant som har status som juridisk person i henhold til medlemsstatens lovgivning, og som er underlagt de nasjonale domstolenes myndighet.

4. Hver medlemsstat skal oversende Kommisjonen nøyaktige opplysninger om samarbeidet opprettet i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel. Kommisjonen skal deretter underrette de øvrige medlemsstatene.

Artikkel 7

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og med Kommisjonens representant som leder. Kommisjonen skal sammenkalle komiteen minst en gang i året og når det er nødvendig fordi en medlemsstat midlertidig opphever godkjenningen av en organisasjon i samsvar med artikkel 10.

Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

Artikkel 8

1. Dette direktiv kan endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 for å
 - innarbeide i direktivet senere endringer av de internasjonale reglene nevnt i artikkel 2 bokstav d) og av resolusjonen nevnt i artikkel 6 når endringene er trådt i kraft,
 - ajourføre kravene fastlagt i vedlegget, samtidig som det særlig tas hensyn til IMO's aktuelle beslutninger.
2. Når det vedtas nye dokumenter eller protokoller til konvensjonene nevnt i artikkel 2 bokstav d), skal Rådet, etter forslag fra Kommisjonen og idet det tar hensyn til medlemsstatenes parlamentariske framgangsmåter og IMO's aktuelle framgangsmåter, vedta nærmere regler for ratifikasjon av disse nye dokumenter og protokoller og påse at de får samtidig og ensartet anvendelse i alle medlemsstatene.

Artikkel 9

1. Hver medlemsstat kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 anmodes om å trekke tilbake godkjenningen av organisasjonene som er nevnt i artikkel 4, og som ikke lenger oppfyller de aktuelle kravene i vedlegget.
2. Når Kommisjonen utarbeider utkast til vedtak i sakene nevnt i nr. 1, skal den ta hensyn til rapportene og opplysningene nevnt i artikkel 11 og 12. Når Kommisjonen utarbeider slike utkast til tiltak, skal den ta særskilt hensyn til registre over organisasjonenes arbeid på områdene sikkerhet og hindring av forurensning. Utkast til vedtak i sakene nevnt i nr. 1 skal også forelegges komiteen av Kommisjonen av eget tiltak eller på anmodning fra en medlemsstat.

Artikkel 10

Uten hensyn til kravene oppført i vedlegget kan en medlemsstat som anser at en godkjent organisasjon ikke lenger kan ha tillatelse til på dens vegne å utføre oppgavene nevnt i artikkel 3, midlertidig oppheve tillatelsen.

I et slikt tilfelle får følgende framgangsmåte anvendelse:

- a) medlemsstaten skal umiddelbart underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om vedtaket og grunngi det,
- b) Kommisjonen skal undersøke om det er berettiget midlertidig å oppheve tillatelsen av grunner som setter sikkerheten eller miljøet alvorlig i fare,
- c) etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 skal Kommisjonen underrette medlemsstaten om hvorvidt dens vedtak om midlertidig å oppheve tillatelsen er berettiget av grunner som setter sikkerheten eller miljøet alvorlig i fare, og dersom vedtaket ikke er berettiget, skal den anmode medlemsstaten om å tilbakekalle den midlertidige opphevingen.

Artikkel 11

1. Hver medlemsstat skal forsikre seg om at de godkjente organisasjonene som opptrer på dens vegne for formålene i artikkel 3 nr. 2, effektivt utfører oppgavene nevnt i artikkel 2 til vedkommende myndighets tilfredshet, og at de oppfyller kravene oppført i vedlegget. Dette kan skje ved at medlemsstaten lar vedkommende myndighet foreta direkte kontroll av de godkjente organisasjonene, eller når organisasjonene har hjemsted i en annen medlemsstat, ved å la den andre medlemsstatens myndighet foreta kontrollen.
2. Hver medlemsstat skal sørge for en slik kontroll hvert annet år, og skal oversende de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen en rapport om resultatene av kontrollen senest 31. mars det året som følger etter de to årene som kontrollen gjelder.
3. Dersom en medlemsstat velger å overlate kontrollen til en annen medlemsstat, skal ovennevnte rapport oversendes senest 30. juni det året som følger etter de to årene som kontrollen gjelder.
4. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene alle opplysninger som er nødvendige for å vurdere organisasjonenes arbeid.

Artikkel 12

1. Når medlemsstatene ivaretar sine inspeksjonsrettigheter og inspeksjonsforpliktelser som havnestat,
 - a) skal de forsikre seg om at skip som seiler under en tredjestats flagg, ikke får en gunstigere behandling enn skip med tillatelse til å føre en medlemsstats flagg. Skipssertifikater og klassesertifikat som beviselig er utstedt av en organisasjon som ikke oppfyller kravene i vedlegget, med unntak av organisasjoner godkjent i henhold til artikkel 4 nr. 3 og 4, er i denne forbindelse et av de viktigste kriteriene for å velge skip som skal inspiseres,

- b) skal de treffe hensiktsmessige tiltak dersom et skip ikke oppfyller de internasjonale standardene; de skal underrette Kommisjonen og sekretariatet for Det omforente memorandum om havnestatskontroll når de oppdager at organisasjoner som opptrer på vegne av en flaggstat, har utstedt gyldige sertifikater til et skip som ikke oppfyller de aktuelle kravene i de internasjonale konvensjonene, eller når de fastslår en mangel ved et skip med gyldig klassesertifikat, og mangelen gjelder deler som omfattes av sertifikatet.

2. Medlemsstatene skal føre et register over arbeidet til organisasjoner som opptrer på vegne av flaggstater. Registeret skal ajourføres hvert år og oversendes de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen.

Artikkel 13

Framgangsmåten nedenfor får anvendelse i saker som omfattes av artikkel 4 nr. 3 og 4, artikkel 5 nr. 1, artikkel 8, 9 og 10 og artikkel 14 nr. 2.

- a) Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen nevnt i artikkel 7 et utkast til tiltak som skal treffes.
- b) Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.
- c) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.
- d) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall. Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 14

1. Hver medlemsstat skal forsikre seg om at et skip som seiler under dens flagg, blir bygd og vedlikeholdt i samsvar med kravene til skrog, maskiner, elektriske anlegg og betjeningsinnretninger utarbeidet av en godkjent organisasjon.
2. En medlemsstat kan vedta å anvende regler den anser som likeverdige med en godkjent organisasjons regler bare dersom den umiddelbart gir Kommisjonen melding om disse reglene i samsvar med rutinen fastlagt i direktiv 83/189/EØF, og til de øvrige medlemsstatene, og dersom verken en medlemsstat eller Kommisjonen har innvendinger eller ved anvendelse av framgangsmåten fastsatt i artikkel 13 fastslår at reglene ikke er likeverdige.

Artikkel 15

1. De godkjente organisasjonene skal med jevne mellomrom rådspørre hverandre med sikte på å bevare likeverdiggheten mellom sine tekniske standarder og i gjennomføringen av dem. De skal jevnlig framlegge for Kommisjonen rapporter om vesentlige utviklingstrekk i standardene.
2. De godkjente organisasjonene skal være villige til å samarbeide med havnestatens kontrollmyndigheter om skip klasset av dem, særlig for å gjøre det lettere å utbedre mangler eller andre avvik.
3. De godkjente organisasjonene skal gi myndighetene alle opplysninger i forbindelse med endring av klasse eller stryking fra klasse.
4. De godkjente organisasjonene skal ikke utstede sertifikat for et skip som er strøket fra klasse eller som klassen er endret for av sikkerhetsgrunner, uten at flaggstatens vedkommende myndighet på forhånd har uttalt seg om hvorvidt en fullstendig inspeksjon er nødvendig.

Artikkel 16

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest 31. desember 1995.
2. Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal henvises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
3. Medlemsstatene skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til alle internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene om dette.

Artikkel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utfærdiget i Brussel, 22. november 1994.

For Rådet

M. WISSMANN

Formann

VEDLEGG

MINSTEKRAV TIL ORGANISASJONENE NEVNT I ARTIKKEL 3

A. ALMINNELIGE BESTEMMELSER

1. Den godkjente organisasjonen må kunne dokumentere bred erfaring i vurdering av konstruksjon og bygging av handelsskip.
2. Organisasjonen bør ha klasset minst 1 000 havgående skip [over 100 bruttoregister tonn (brt)] med til sammen minst fem millioner brt.
3. I organisasjonen må det være ansatt teknisk personale i et antall som står i forhold til antallet klassede skip. For å oppfylle kravene i nr. 2 trengs det minst 100 fastlønnede inspektører.
4. Organisasjonen bør ha omfattende regler og forskrifter for konstruksjon, bygging og regelmessig besiktelse av handelsskip. Reglene og forskriftene skal offentliggjøres, ajourføres kontinuerlig og forbedres ved forsknings- og utviklingsprogrammer.
5. Organisasjonens skipsregister bør offentliggjøres en gang i året.
6. Organisasjonen bør ikke være kontrollert av skipsredere eller skipsbyggere eller av andre personer som på forretningsmessig grunnlag produserer, utrunder, reparerer eller driver skip. Organisasjonens inntekter bør ikke i vesentlig grad være avhengige av ett bestemt forretningsforetak.

B. SÆRLIGE BESTEMMELSER

1. Organisasjonen
 - a) har til rådighet i et betydelig antall teknisk personale, ledelsespersonale, hjelpe- og forskningspersonale som står i forhold til oppgavene og de klassede skipene, og som også sørger for videreutvikling av kompetanse og oppfølging av regler og forskrifter,
 - b) dekker hele verden ved hjelp av sitt eget tekniske personale eller ved hjelp av teknisk personale fra andre godkjente organisasjoner.
2. Organisasjonen arbeider etter etiske regler.
3. Organisasjonen ledes og forvaltes på en slik måte at de opplysninger myndighetene krever, behandles fortrolig.
4. Organisasjonen er rede til å gi myndighetene alle nødvendige opplysninger.
5. Organisasjonens ledelse har fastlagt og dokumentert sin politikk og sine mål for kvalitet, og sine forpliktelser i den forbindelse, og har forsikret seg om at politikken blir forstått, iverksatt og opprettholdt på alle nivåer i organisasjonen.
6. Organisasjonen har utarbeidet og iverksatt og opprettholder et effektivt, internt kvalitetssystem på grunnlag av aktuelle deler av internasjonalt anerkjente kvalitetsstandarder; systemet er i samsvar med standardene EN 45004 (kontrollorganer) og EN 29001 slik de fortolkes i IACS' Quality System Certification Scheme Requirements (krav til regler for sertifisering av kvalitetssystemer), og garanterer bl.a. at